

Hit Élet

Szigliget

2010/6. 45.

AUGUSZTUS

Tűz Tamás **Szent István király**

Jól megjelölte ezt az ezredévet:
keresztel írta rá kemény nevét,
mint halhatatlan győzelmi ék.
Alapkő lett, de kőnél súlyosabban
vetette el az épülő falakban
toronyszökentő, férfias hitét.

Amint alázatát mindegyre inkább
úrrá emeli roppant erején,
a bércre hág s egy országon tekint át,
hol hajnalpírban reszket még a fény.
Komor felhőkből bomlik ki a kék ég
s virrasztva várja népe ébredését
a századok szélfúttá reggelén.

Nem tétován, de biztos mozdulattal
lendül előre tervező keze,
míg port kavar és szilaj kedvvel nyargal
a forró puszták zendülő szele.
Bölcs szemmel néz a fényes távlatokba
s pillantásával féltőn átkarolja
a frissen szántott szűzi földeket.

Kegyes jobbával törvényt ír, keményet,
hogy megkösse a rónák vad porát,
szőlő teremjen és kenyér, fehérebb
s hogy mindenki meglelje otthonát.
Áldott szigor, rendet hozó szelídség!
Arany szív, mely eltékozolja kincsét,
hogy új szívekben ragyogjon tovább!

Hát róla zengjen most a lelkes ének!
Uram, téged dicsérünk általa,
mert ő volt a te választott edényed,
apostolod; híved s a föld sava.
És ő volt ama bibliai sáfár;
kire be jó, hogy éppen rátaláltál,
midőn megvirradt napunk hajnala!

Szent István király imája

A mélységből kiáltok Hozzád, hallgass meg Uram!

Taníts meg, hogy kell könnyezni a meg nem érdemelt örömben, s hogyan kell örülni a megérdemelt könnyben.

Adj erőt, hogy kevélységem csillogását elhomályosítsam, s az alázatosság színtelenségét okosan csillogtassam.

Taníts meg, hogyan kell a gyengékhez lehajolni, s hogyan kell féktelen erővel egyenesen állni.

Adj erőt, hogy fölényesen legyőzzem a testet, s alázatosan megadjam magam a léleknek.

Taníts szelíd szóra, ha bántások érnek, s hideg mosolyra, ha jogtalan dicsérnek.

Adj erőt napközben, hogy el ne fáradjak, s fáradtságot este, hogy rögtön elaludjak.

Taníts meg lendülni, ha Reád találtam, s hirtelen megállni, ha utat hibáztam.

Ne add meg mindig, amit nagyon kérek. Taníts bátor lenni, mikor nagyon félek.

Engedd a világot megvetve szeretni, csak magadat ne hagyd soha elfeledni.

Ez a kívánságom, ez maradjon végleg, de ha másként szólnék, nagyon szépen kérek, ne neheztelj reám, ne fordítsd el orcád, hiszen a mélységből kiáltok fel Hozzád.

Tóth Sándor

Szent István-ének

– Szentséged híre szép virág –

Új század ajtaját nyitod
jobboddal Szent Király,
szentséged híre szép virág
erények alkonyán.

Ki voltál nemzet atyja te,
hazának büszkeség,
ma is csak oltalom lehetsz,
világló, messze-fény.

Szövétnekét a gyors idő
sietve égeti,
ki lesz tovább adója majd,
ha lángja perzseli?

A jó, a szent szerelme is
izzó, fehér sugár,
de nem fogyasztja híveit,
erős szívekre vár.

Maradj nekünk a bölcs erő,
választott, Szent Király,
szövétnek, mely pusztákon is
oszlop-szilárdan áll.

A romlás nem ronthatja meg
törvényed érc-szavát,
az esküvést a nemzetért
mely mélységből kiált.

Wass Albert: A magyar Szent Korona legendája

Második Szilveszter pápának különös álma volt egy éjszaka. Álmában egy angyal jelent meg előtte és ezeket mondta:– Sok évszázaddal ezelőtt egyik elődöd mezítláb lépett ki Róma kapuján, hogy kegyelmet kérjen Attilától, hunok királyától a város számára. A hatalmas Attila meghallgatta elődöd kérését, és békésen vonult el Róma falai alól. Most ennek az Attilának egyik utóda, magyarok uralkodója, Gézafia István fordul kéréssel hozzád. Királyi koronát kíván magának, és népe számára apostoli áldást.

Teljesítsd kívánságát, Szilveszter, mert ha teljesíted, a kereszténység pajzsává válnak a magyarok, s kardjuk az egyház kardja lesz. Több áldozatot hoznak és ezerszer többet szenvednek majd a keresztény hitért ezek a magyarok, mint a világ összes népei együttvéve!

S lám, alig telt el néhány hét a különös álmom után, amikor a magyarok földjéről megérkezett Rómába Asztrik érsek, királyhoz illő kísérettel és gazdag ajándékokkal, és királyi koronát kért István névre keresztelt Gézafia Vajk, magyar fejedelem számára. Szilveszter pápa nagy örömmel fogadta magyarok küldöttjét, és levél kíséretében küldte meg apostoli áldását és a királyi koronát. Így szólt a levél: „Szilveszter pápa, Isten szolgája, áldását küldi magyarok uralkodójának! A Felséges Isten és a szent apostolok által ránk ruházott hatalmunknál fogva engedélyezzük, küldjük és adományozzuk áldásunkkal együtt mindazt, amit tőlünk kértél. A királyi koronát az apostoli királyi címmel együtt, érsekséget Esztergom székhellyel és a többi püspökségeket. Mindezeket felül apostoli hatalmunknál fogva engedélyezzük és kívánjuk, hogy úgy te magad, mint minden jogos utódod, bárki legyen is az, maga előtt hordassa a keresztet mint apostoli jelvényt. Te és utódaid, ahogy apostoli királyokhoz illik, magatok döntsetek, ítéletek és rendelkezetek mi helyettünk minden egyházi dologban úgy a jelenben, mint a jövőben országotok földjén. Róma, az Úrnak ezredik esztendejében, március hónapjának huszonhetedik napján.”

Ahogy a szent korona megkezdte útját Rómából a magyarok földjére, mennybéli angyalok serege kísérte magosan az égen, elterelve útjából a felleget, szeleket, viharokat és árvizeket. Ahol a koronát vivő kis csoport elhaladt, virágok nyíltak ki hirtelen az út mindkét szélén, még a magos hegyi hágókon is, ahol hó lepte a földet. A csodák láttára letérdelt a nép mindenütt az út mentén, amerre csak a Szent Korona elhaladt és minden nép a maga nyelvén áldotta az Urat, Róma városától magyarok földjéig.

Vörösmarty Mihály

Jóslat (részlet)

Ki mondja meg, mit ad az ég?
Harag, káromlás volt elég;
Gyűlöltünk mint kuruc, tatár,
Bánkodtunk mint a pusztá vár;
Ügyünk azért
Sikert nem ért.
Pedig neked virulnod kell, o hon,
Lelkünk kihalna hervadásodon.

A gyűlöletnél jobb a tett,
Kezdjünk egy újabb életet.
Legyen minden magyar utód
Különb ember, mint apja volt.
Ily áldozat
Mindig szabad.
Mert még neked virulnod kell, o hon,
Vagy szégyen rögzik minden fiadon.

Mi tilt jobbakká válnotok?
Ha eddig pazaroltatok,
S idő, ész, pénz elszóratott
Megvenni a gyalázatot:
Elég az ok
Javulnotok.
Mert még neked virulnod kell, o hon,
Bár bűneink felhőznek arcodon.

*„Hogy a múltad nélkül nem lehet jövőd,
Mert a jövődnek értelmet a múltad ad,
És neked is tenned kell valamit azért,
Hogy magyarnak nevezhesd önmagad.”*

A verseny nyílt, a nemzet él,
Ha egy jobb tagja sem henyél,
Jut ember és kéz, munka, vér;
Mi volna az, mit el nem ér?
S legyen dicsőbb,
Ki tette föbb.

Mert még neked virulnod kell, o hon,
Ragyogva hírben büszkén, szabadon.

Mit a művészet, tudomány
Csodásat, üdvöst hagy nyomán,
Adjuk meg e hazának azt
A hervadatlan szép tavaszt.
Múlt és jövő
Igy egybe nő.

Mert még neked virulnod kell, o hon,
Fölül időn és minden sorsokon.

Vagy nincs erőnk? Az nem lehet:
Ártunk egymásnak eleget.
Lesz költő, szónok és vezér,
És tudomány, mely eget ér;
De tisztelet
A gúny helyett!

Mert még neked virulnod kell, o hon,
A szellemek kincsével gazdagon.

HIRDETÉSEK

Augusztus 20-án – Szent István király ünnepén -, a szentmise 10 órakor kezdődik.
Ezután megáldjuk az ünnepi újkenyeret.

hit.elet.szigliget@gmail.com